

jeg erindrer i dette Stieblik, bestaaer Udvalgets Fleertal næsten af hele Udvalget — har der ikke været nogen væsentlig Dissens inellem Udvalgets Medlemmer med Hensyn til Ministerens Underændringsforslag om Priserne, og jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Thinget at foretrække Ministerens Forslag fremfor Udvalgets. Vort Forslag er kun bygget paa en Calcule, idet vi antage, at de højere Priser ikke vilde vedvare hele næste Aar, og vi troede derfor at kunne ansætte det til, at det kun skulde være for $\frac{1}{2}$ Aar. Ministeren har imidlertid vilst os, at denne Calcule ikke stemmer ganske overeens med de Priser, der ere givne, og hans Underændringsforslag gaer netop ud paa, at den hele Sum skulde stemme overeens med de virkelige Forhold. Dette er Noget, som er aldeles rigtigt, og jeg maa derfor tillade mig at tilraade Thinget at foretrække Ministerens Forslag for vort Forslag.

A. Sage: Jeg troer, at den ærede Minister har Ret i, at det ikke vilde være rigtigt at gjøre Betingelser for et Dampskibs Fart til Island og Færøerne, saaledes at der skulde seiles i kortere Tid med det Skib, der agtes udrustet; thi det vilde blive meget vanskeligt for den ærede Marineminister at beregne de egentlige Udgifter ved saadanne Dampskibstogter, og altsaa derefter sige til vedkommende Chef, at han skulde seile saa og saameget kortere; det vil ikke let være muligt for den ærede Minister at holde sig indenfor bestemte Grændser i saa Henseende. Jeg har derimod noget Haab om, at Udgifterne ikke vilde blive saa betydelige, som den ærede Minister angiver, idet vi vist vilde være istand til ved at anløbe Skotland at faae et ikke ubetydeligt Antal Passagerer til et saa interessant Land som Island. Jeg troer derfor, at jeg tør anbefale det ærede Thing at gaae ind paa Ministerens Forslag om, at vi ikke indskrænke Fregattens Seiltid, men at vi holde fast ved vort Forslag om, at der idetmindste skal gjøres 2 Reiser med et Dampskib til Island og Færøerne næste Aar. Jeg vilde ansæe et saadant Foretagende som en Begyndelse til at gjøre Ret og Skiel mod disse Lande. Jeg vil haabe, at, naar et Dampskib kommer derop, vil det finde baade Island og Færøer-

ne i Besiddelse af Frihandel. Jeg troer ikke, at den ærede Minister behøver at være bange for at tage Islandse Producter hjem med. En Deel af Den, som han vil komme til at anløbe med Dampskibet, vil være istand til at levere ham Uld, som han vistnok uden Fare kan føre hjem i en Orlogsmænd. Jeg kan ikke forlade dette Afsnit af Finantstloven, uden at gjentage, hvad jeg, saalange jeg har den Ære at være Medlem af Thinget, skal gjentage, nemlig, at vort Proviantgaardssystem er ufornuftigt, urimeligt og kostbart, og paa en meget stor Fod for et saa lille Land som Danmark og en saa lille Marine som Danmarks. Jeg vil endvidere stedse gjøre opmærksom paa, at man vedligeholder Udløring af Rug, som man anskaffer sig til en Bægt af 12 Risbund pr. Tønde, medens det er alle Dhr. Landmænd bekendt, at det er overmaade sjeldent, at man har Rug af den Bægt. Det var i det forrige Aarhundrede og maaskee ogsaa i en Deel af dette, at det kunde høre til den almindelige Bægt; men i Reglen har dette allerede længe været urigtigt. Jeg haaber, at vi engang vilde komme til en Forening med den ærede Marineminister om at faae affattet et saa ganske overordentligt kostbart, gammeldags og urimeligt System, som den hele Rugudlevering er. Jeg maa ogsaa gjøre opmærksom paa, at det vist ikke er rigtigt om Efteraaret at anskaffe den Rug, som man skal bruge langt hen i næste Sommer. Jeg troer, det er heldigere i det Hele at holde flere Licitationer over det Behov, man har af Proviant.

Marineministeren: Med Hensyn til det sidste Punkt skal jeg kun svare, at der af Regjeringen ikke er liciteret mere i Aar end for April og Mai Maaneder næste Aar; men jeg troer dog virkelig ikke, at, naar vi skulle licitere, vi da kunne gjøre det paa kortere Tid. Med Hensyn til Affattelsen af Proviantgaarden, har jeg havt den Ære i Sommer at udtale mig derom. Det er en saa indgribende vigtig Sag, at den virkelig ikke saaledes kan afgjøres blot ved en Udtalelse her. Jeg maa altsaa forbeholde mig aldeles ikke videre at udtale mig derom. — Sagen har været og er stadig under megen alvorlig Overveelse. Naar jeg siger, Sagen er under Overveelse, saa er